

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ

Транспорт, як і будь-яка інша галузь економіки, сьогодні, в період прискорення темпів науково-технічного прогресу, не може стояти на місці, обмежуватися досягненнями минулих років. Економічно розвинуті країни мають значні успіхи в напрямку удосконалення традиційних і створенні нових видів транспорту, зростання швидкості перевезень, розширення географії транспорту.

Вигідне географічне розміщення території України через яку традиційно прилягають торгові шляхи між Сходом і Заходом, Півднем і Північчю, також має впливати на формування довгочасної стратегії розвитку транспортних комунікацій України. Концепцією створення і функціонування в Україні національної мережі міжнародних транспортних коридорів (територіальна структура транс'європейських транспортних коридорів визначається Європейською економічною комісією при ООН) передбачено, що наша країна буде представлена в транспортних коридорах N 3 (Берлін - Вроцлав - Львів - Київ), N 5 (Трієст - Любляна - Будапешт - Львів), N 7 (Дунайський, водний), N 9 (Хельсінкі - Санкт-Петербург - Мінськ - Київ - Кишинів - Димитровград). Наявність на території України міжнародних транспортних коридорів зобов'яже транспортний комплекс нашої держави працювати у злагодженому, синхронному режимі, з більшою відповідальністю щодо дотримання графіків роботи і доставки вантажів до місця призначення. Рівень техніки, технології, організації, нормативно-правового забезпечення галузі матиме відповідати Європейському.

Якщо брати до уваги лише географічне положення України, то обсяги транзитних перевезень мали б постійно зростати, але цього не відбувається. Можна виділити декілька проблем, які перешкоджають розширенню розмірів транзиту: поганий стан автомобільних доріг в Україні; недостатньо розвинена митна інфраструктура; тарифна політика; транспортні термінали. У державі має реалізуватися єдина державна транспортна політика, координуватися дії учасників перевезення, розвиватися інфраструктура транзиту.

Основними завданнями розвитку автомобільного транспорту та автотранспортної системи України є:

- створення правових основ подальшого розвитку транспортних перевезень;
- поетапний перехід на принципи міжнародної транспортної і митної політики в галузі міжнародних перевезень вантажів;
- приведення основних транспортних фондів у належний технічний стан; введення нових технологій організації перевезень вантажів та пасажирів;
- проведення виваженої тарифно-цінової політики, яка б сприяла підвищенню конкурентоспроможності транспортних послуг в Україні;

– розвиток міжнародної співпраці в галузі перевезень.

Враховуючи дані напрями можна покращити транспортні послуг в Україні.

Отже, зважаючи на результати дослідження, необхідно прийняти нормативні акти, спрямовані на вдосконалення системи організації сервісу транспортно-експедиторської діяльності, створення єдиної системи і розвиток експортно-імпортних перевантажувань вантажів автомобільним транспортом. Економічна політика повинна формуватися з урахуванням умов загальноекономічного характеру діяльності галузі за раціонального узгодження загальнодержавних і колективних інтересів. Технічний розвиток і модернізація підприємств і служб повинна здійснюватися відповідно до законодавчих актів в Україні.

Список літературних джерел

1. Карпінський Б.І. Транспортна система України в контексті європейської інтеграції /Б.І. Карпінський // Економіка України. – 1998. – № 7. – С. 17–23.
2. Кутах Ю.В. Транзитні зв'язки України та міжнародні транспортні коридори / Ю.В. Кутах //Економіст. – 2002. – № 1. – С. 50–57.
3. Мягких І.М. Роль і місце автомобільного транспорту в системі споживчої кооперації та напрями покращення транспортних послуг в Україні / Мягких І.М. // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 7. – с. 71 – 75.

Мурований Ігор Сергійович – к.т.н., доцент, завідувач кафедри автомобілів і транспортних технологій, Луцький національний технічний університет.

Середа Анна Олександрівна – студентка кафедри автомобілів і транспортних технологій, Луцький національний технічний університет.